

колко години, сирѣчь споредъ голѣминѣ-тѣ на грѣхъ-а, скѣсвало сѣ споредъ усердіе-то, съ което сѣ кой кааше. И сега мѣта сѣ на онѣзи, които сгрѣшѣтѣ, епитимїѣ, за да би, като не сме-
 ѣтѣ за нѣкои време да сѣ причестѣтѣ, осѣтили кривдѣ-тѣ си, и за да би сѣ упазили, да не бѣ-
 дѣтѣ осѣдени, че сѣ не достойни, причастници, по-
 винни за тѣло-то и кривдѣ-тѣ христовѣ. — Но и
 кои-то цѣрква-та дѣржи, че сѣ достойни за боже-
 ственнѣ-тѣ тайнѣ, и тѣхъ приготѣва за тѣзи
 безсмъртнѣ трапезѣ съсъ постѣ и молитѣнѣ, като
 ги отвѣжда отъ рано отъ земланѣ-тѣ помисли, и
 като очистѣ отвѣтрѣ сичкѣй-а слабѣй человѣкъ,
 за да не бѣ изгорѣлъ отъ огнѣ, кой-то е въ при-
 частіе-то христово. Испървенъ когато христїани-тѣ
 бѣхѣ по совершени, и цѣльнѣ-а тѣхнѣ животъ бѣ-
 ше само угожденіе христѣ, тѣ сѣкѣй денъ или въ
 сѣкѣ недѣльнѣ подкрѣплавахѣ за велики трѣдове
 съ небеснѣй-а хлѣбъ спасителевъ, както що сѣ-
 кѣй подкрѣпавамѣ тѣло-то си съ хранѣ (истїе,
 яденіе); и ако нѣкой христїанинъ за нѣколко не-
 дѣлы не пристѣпаше къмъ скеты-тѣ дарѣ (ако сѣ
 не причесташе), священникъ-а споредъ длѣжностѣ-тѣ
 си го пытѣваше, да нема на дѣшѣ-тѣ си нѣкой
 грѣхъ, кой-то го възпира да сѣ причести, защото
 и на волны-тѣ и на онѣзи, кои-то нѣкакѣ не бѣ
 дошли въ цѣркѣнѣ, разносали сѣ по каціѣ-та при-
 частіе діакони-тѣ. Но като сѣ распространи мал-
 ко по малко христїанство-то междѣ сѣкакѣ хѣра
 и междѣ цѣлы народѣ, цѣрква-та фѣна да внима-